

по-блъскава отъ първата, побѣда надъ Турциѣ, която около 80 тысещи души бѣхж дошли да въспрѣтъ успѣхътъ му.

Слѣдующата година объема най-свѣтлый периодъ отъ военната слава на Ивана Хуняди, която Унгаритѣ наричажтъ година на дѣлгия ратенъ походъ. Като сѫщъ крестоносный походъ събрани, Унгаре, Поляци, Сърбе, Власы и Немски крестоносцы съставихж една войска, която на 22 Юлия 1443 год. като са дигиѣ изъ Будинь, подъ началството на Георгия Бранковича, са прѣвеле прѣзъ Дунава за кѣмъ Смедерево. Хуняди съ 12 тысещи отборъ конници навлѣзе въ Сърбія, прѣминж, като опустошаваше, прѣзъ Крагуевецъ до Пиротъ и до Нишъ, дѣто краль Владиславъ бѣ исцратенъ отъ кардиналь Юліана съ 20 тысещи момци. Първый великъ бой станж при Нишъ (3 Ноемв. 1443). Хуняди нанесе чудно блъскава побѣда; въ тъзъ ужасна битва паднжхж двѣ тысещи Турци мъртви, четири тысещи ранени и деветъ прѣпорцы турски са оплѣнихи. Срѣдецъ быде прѣзвезъ и войската са упложи кѣмъ Пловдивъ, прѣзъ Балканъ и еще по-срѣдъ зима.

Като са научи Мурадъ че унгарската войска приближава до двата прохода, Источный и Западный, заповѣда да ги напълнїтъ съ насѣчены дърва и съ камънѣ. Макаръ тѣ и да сѫ въ най-хубавото годишно врѣме мѣчно пристїпни, но сега тѣ бѣхж еще повече поради ледоветѣ и снѣговетѣ. А за да стане природната непристижностъ еще по-тежка, Турциѣ пуснжхж вода прѣзъ нощта по снѣгътъ, която замръзиж, и на утрѣто ледяна кора покры планинскыть пѫтеки. Напраздно конѧтъ са борихж срѣщу тѣзъ спажники, тѣ неможихж да отиджатъ повече напрѣдъ. Тогазъ са повърнжхж назадъ и отидохж да са опитажтъ на другия прѣходъ; на Бѣдны-Вечеръ тѣ бѣхж срѣщу рѣка Златица, която отваря пѫть прѣзъ устьето, и въ най-краткия и най-строгия зименъ день тѣ са боряхж съ распаленность противу падающия снѣгъ и тѣркаляїжщти са камънаци еще и противъ снѣга и леда. Честито тѣ сѫ промѣкнж прѣзъ устьето и поздравихж на Коледа снѣжаното поле на Стара-